

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
TÁJÉKOZTATÓ IRODA

ÜGYSZÁM: KEZDŐIRATON:
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAIL EN /
GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON

ÉRK: 2017 -03- 20

PÉLDÁNY: 1 FELZET:
MELLÉKLET: 1 KÖZTÜK:

ÜGYSZÁM: UTÓIRATON:

(37)

IV/475-1/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/475-2/2017

Érkezett: 2017 MÁRC 31.

Példány: 3 Kezelőiroda: *mi*

Melléklet: 12 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Köszönjük az Alkotmánybíróság tájékoztatását. A jogi képviselettel kapcsolatban előadjuk, hogy anyagi okokból nincs lehetőségünk jogi képviselő megbízására. Ezért családban oldottuk meg a képviseletet a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt a **22.P.54.384/2013** számú perben. Ez önmagában hátrányos helyzetet teremtett, hiszen a társasházközösséget ügyvéd képviselte, akinek munkadíjának költségét – a pernyertesség ellenére – a közösség tagjaként mi is viseltük.

A tájékoztatás alapján kiegészítem alkotmányjogi panaszomat.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével kapcsolatban álláspontom szerint a jogállamiság fogalmának szerves része, hogy a bírósághoz forduló állampolgár teljes bizalommal lehessen az eljáró bíróság irányába, és biztos lehessen abban, hogy panaszát a hatályos jogszabályoknak megfelelően bírálják el. Amennyiben egy jogerős ítélet jogszabályt sért, az egyúttal sérti a jogállamiságba vetett alkotmányos hitet, így magát a jogállamiságot is. Jelen esetben is ez történt, a jogszabály által előírt tájékoztatás elmaradása [Pp. 7. §(2)] és a szintén jogszabály által előírt kötelezettség (a perköltség hivatalból történő megállapítása) [Pp. 78. § (1)-(2)] elmulasztása bíróság által előidézett jogsértésre vezetett. Nem olyan nagy a perköltség, amit kértünk, de van, akinek ez is számít. Ha a bíróság jogsértést követhet el, nem várható el jogkövető magatartás az „egyszerű” állampolgároktól sem, ami pedig szintén a jogállamiság fontos kritériuma. Megjegyzem, hogy más per esetén az eljáró bíróság rákérdezett a perköltség-igényre, és azt az ügy adataiból levezetve (számlák bemutatása nélkül) állapította meg. A jogsértő ítélet eredményezte tehát, hogy ugyanazon tényállásból (a nyert per során költségek merültek fel) különböző bírósági határozatok születtek első- illetve másodfokon. (Hasonló a helyzet a személyes költségmentesség engedélyezése során is, a bíróság személyes megítélésétől függ, hogy ugyanazon jövedelmi, vagyoni és költségbeli helyzet alapján részesül-e a kérvényező költségmentességben vagy sem.)

Jelen esetben az első- és a másodfokú bíróság eltérő okból utasította el a perköltség megítélésére vonatkozó kérésemet. Ez számomra szintén azt jelenti, hogy rosszul értelmezték és alkalmazták a jogszabályt. Ez a kérés nem tartozik a bírói mérlegelés körébe.

A jogállamiság alaptörvénybeli nevesített deklarációja szükségképpen megköveteli, hogy (legalább) a bíróság minden tekintetben a hatályos jogszabályok szerint járjon el. Tudom, ezt a jogszabálysértést a Kúria vizsgálhatja felül, ahová a kötelező jogi képviselet költségei miatt nem tudunk fordulni. (Előny annál, akinek van rá fedezete.)

A XXVIII. cikk (1) bekezdés egyértelműen kimondja azt az alkotmányos jogot, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy a bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A tisztességes tárgyaláshoz hozzá tartozik a jogi képviselő nélkül eljáró fél Pp. szerinti tájékoztatása az eljárásról, jelen esetben a perköltség-igény előterjesztésének szükségességéről. Ha mégis megtörtént a mulasztás, lehetőség lett volna

még az ítélet kihirdetése előtt (csak néhány nap telt el) a tárgyalás újbóli megnyitására, folytatására, és a tájékoztatás, valamint az igény előterjesztésének pótlására. (Megjegyzem, hogy sok esetben – tisztelet a kivételnek – csak az ügyvédi munkadíjat fogadja el a bíróság igazoltan felmerült költségnek, pedig a bíróság előtti megjelenéssel, az iratok előállításával, másolásával összefüggésben is merül fel – sokszor nem kevés – költség, mely az ügy irataiból egyértelműen megállapítható.)

Álláspontom szerint nem tartozik a tisztességes eljárás fogalomkörébe az sem, hogy egy jogsértés (tájékoztatás elmaradása) következményeként éppen az emiatt elmaradt előterjesztés miatt utasítsa el a másodfokú bíróság (formailag a jogszabályok szerint) a perköltség megállapítása iránti kérést. A Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében a kéréstől függetlenül is meg kellett volna állapítania a részünkre járó perköltséget. Ezzel a másodfokú bíróság szentesítette az elsőfokú bíróság jogsértő eljárását, ami indokul szolgált a másodfokú határozathoz. Amennyiben az elsőfokú bíróság (más tanács gyakorlatához hasonlóan) feltette volna a perköltség-igényre vonatkozó kérdését [Pp. 7. § (2)], vagy felhívott volna az erre vonatkozó nyilatkozat megtételére, természetesen nyilatkoztam volna a költség pontos megjelölésével. Mikor a tárgyalás lezárását követően ráeszméltem, hogy erről nem volt szó, beadtam a bíróságra a költségszámítást, bízva abban, hogy a jogállamiság és a tisztességes eljárás alkotmányos jogának szellemében a bíróság hivatalból a Pp. 79. § (1) bekezdése szerint megállapítja. Csak az ítélet kézhezvételekor szembesültem azzal, hogy nem így történt. Az elsőfokú bíróság az igazolást hiányolta, holott a költségek (közlekedés és iratmásolás) az ügy irataiból egyértelműen megállapíthatók. (Közlekedés a lakóhely és a bíróság épülete között: iratbeadás és tárgyalás; irat-előállítás, -másolás: a bírósághoz benyújtott iratok plusz mindenképp nekünk is maradt egy példány, tehát a pontos oldalszám meghatározható.) Másodfokon már az előterjesztés elmaradása volt az elutasítás oka, ami egyenes következménye volt annak hogy nem hangzott el erre vonatkozó felhívás.

A XXVIII. cikk (7) bekezdés a jogorvoslat alkotmányos jogát nevesíti. A jogszabályokat sértő másodfokú bírósági ítélettel szemben nincs jogorvoslati lehetőség, csak a felülvizsgálati kérelem. Ez utóbbi jogi képviselőhöz kötött. A jogi képviselő munkadíját ki kell fizetni, és csak a Kúria kedvező döntését követően van esély arra, hogy ez megtérüljön. (És egyáltalán nem biztos.) Ezt nem mindenki engedheti meg magának, így ettől a lehetőségtől elesik. A jog érvényesítésének lehetősége tehát erősen függ a fél anyagi helyzetétől. Ez önmagában sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (4) bekezdéseit. Nincs esélyegyenlőség, ezért egyenlőség sincs, a jogérvényesítés anyagi akadályokba ütközik.

Az elsőfokú ítélettel szemben éltünk a jogorvoslati lehetőséggel, de a másodfokú ítéletet éppen a jogsértés miatt előálló körülménnyel indokolta a Fővárosi Törvényszék.

Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 7. § (2), 78.§ (1)-(2), 79. § (1) bekezdéseit. A másodfokú ítélet sérti a Pp. 77. §-át, 78. § (1)-(2), 79. § (1) bekezdését.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg: a Fővárosi Törvényszék **53.Pf.635.950/2016/3.** számú másodfokú ítéletének és a Pesti Központi Kerületi Bíróság **22.P.50.173/2016/7.** számú elsőfokú ítéletének perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének alaptörvény-ellenességét mivel sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, illetve XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, és semmisítse meg azokat.

Budapest, 2017. március 20-án.